

VAŽNOST EVANGELIZACIJE

Davor ŠIMUNEC

Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu
Vlaška 38, p.p. 432, 10001 Zagreb
dav.simun@gmail.com

Iako doduše toliko spominjani izraz, prisutan u mnogim crkvenim dokumentima, teološkim spisima i raspravama, i s rječitom brižljivošću i u glasovima mnogih crkvenih ljudi – kao pojam osobito u uporabi od Drugog vatikanskog koncila – *evangelizacija* ne prestaje plijeniti pozornost i zanimanje u svijesti i osjećaju vjernika kao nešto posebno, pače iznimno u bitnom određenju Crkve. I zaista je taj osjećaj opravdan, dapače i neophodan, ako vjernički želimo razmišljati o biti kršćanstva, jer štoviše sama Crkva »postoji evangelizirajući« (EN 14) jer nastavlja isto poslanje koje je Krist Gospodin dobio od svojeg Oca (»Kao što mene posla Otac, tako i ja šaljem vas«, Iv 20,21), nastavljajući to isto spasenjsko djelo evangelizacije po dvanaestorici (»Idite i učinite mojim učenicima sve narode«, Mt 28,18).¹ Dakle, to poslanje od apostola prelazi na Crkvu, koja je pozvana postati »potpuno prisutna svim ljudima i narodima [...], da ih primjerom života i propovijedanjem, sakramentima i ostalim sredstvima milosti privede k vjeri, slobodi i Kristovom miru, da im se tako otvori slobodan i siguran put do punog udioništva u Kristovom misteriju« (AG 9).² Da bi to zaista bilo djelotvorno i po Kristovoj pomoći i prisutnosti koju je on obećao svojoj Crkvi, taj svečani i uzvišeni evangelizacijski nalog, pokretljivo, dinamično, povijesno i konkretno dolazi i od poticaja i pod vodstvom Duha Svetog (usp. LG 17; AG 4,5; 23,29), što čini razumljivijim

¹ Usp. PAVAO VI., *Evangelii nuntiandi. Apostolski nagovor o evangelizaciji u suvremenom svijetu* (8. XII. 1975.), Zagreb, 1976. (dalje: EN).

² Usp. DRUGI VATIKANSKI KONCIL, *Dekret Ad Gentes o misijskoj djelatnosti Crkve* (7. XII. 1965.), u: *Dokumenti*, Zagreb, 1976. (dalje: AG).

da poslanje Crkve kao *missio ad gentes* izvire i nastaje iz samoga spasenjskog djelovanja Presvetoga Trojstva.³

Riječ Božja, stoga, koja i po kršćanskom nauku, sakramentima i pozivom na obraćenje i svetost života, postaje zaista djelotvorna i toliko prevažna jer je i spasonosna i osloboditeljska, budući želi pozitivno i preobražavajuće zahvatiti cijeloga čovjeka u svim njegovim vidovima osobnog i društvenog života, mora uvijek biti naviještana, tumačena i svjedočena svim narodima, naraštajima i kulturama na što razumljiviji i prikladniji način. Taj važan zadatak koji se u svojoj zahtjevnosti na najbolji mogući način ocrtava i sažima u zanosnom žaru apostola, koji kaže: »Jao meni ako evanđelje ne navješćujem« (1 Kor 9,16), u sadašnjem trenutku nuka Crkvu na dijalog sa suvremenim svijetom koji bi s evangelizacijskim nastojanjem trebao u konačnici rezultirati i mogućim unošenjem kršćanske poruke u suvremenu kulturu, odnosno tzv. inkulturacijom. Jer usprkos otegotnim uvjetima raskršćanjenog i sekulariziranog društva u kojima uglavnom prevladavaju silnice i sadržaji ljudske svijesti koji su često udaljeni ili pak suprotni i ne samo kršćanskoj poruci nego općenito religijsko-duhovnom obzoru poimanja života i svijeta, računajući ovdje i s proširenim fenomenom vjerske ravnodušnosti ili pak s čisto materijalističkim ili naturalističkim svjetonazorima, tehničkim ili gospodarskim utilitarizmom, Crkva se nipošto ne bi smjela povlačiti u pozadinu društvenih zbivanja, već djelovati iznalazeći nove metode i jezik koji bi evangelizacijski mogli biti doista djelotvorniji.

Stoga je ovogodišnja tema 60. Teološko-pastoralnog tjedna, koji je održan u Zagrebu na Šalati od 28. do 30. siječnja, s razlogom naslovljena *Navještaj evanđelja u suvremenoj Europi*, održanog s ciljem promišljanja i iznalaženja konkretnog (štoviše i pastoralnog) načina kako zapravo razumjeti i u djelo provoditi evangelizaciju u suvremenosti. Ne bježeći od bremenitosti odgovora na to zahtjevno pitanje, predavači su se potrudili predstaviti razne aspekte koji imaju veze sa spomenutom temom, za koje držimo da doista mogu biti od koristi na praktičnoj razini crkvenog i svakako uključivog društvenog života. Zato ovim brojem *Bogoslovske smotre* nudimo pisane znanstvene radove – članke na osnovi održanih izlaganja predavača na tom našem međunarodnom teološko-znanstvenom simpoziju na kojem se sustavno i prošireno, dakako i teološki i znanstveno, u konačnici i s pastoralnim ciljem, htjelo promišljati o mogućnostima evangelizacije, što zainteresiranima ovdje u tiskanom izdanju, Uredništvo časopisa s radošću daje na čitanje i promišljanje.

³ Usp. DRUGI VATIKANSKI KONCIL, *Lumen gentium*. Dogmatska konstitucija o Crkvi (21. XI. 1964.), u: *Dokumenti*, Zagreb, 1976. (dalje: LG).